

en el hemiciclo para darle la bienvenida e iniciar con esto su tiempo ilimitado para comparecer. *(Pausa)*

Compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic per a explicar el procediment de pagament del Pla Resistir, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 31.812)

La senyora presidenta:

Bien, pues ya tenemos con nosotros al Conseller de Hacienda y Modelo Económico. Le damos la bienvenida al señor Soler, que va a comparecer para explicar el procedimiento del pago del plan Resistir, solicitado por el Grupo Parlamentario Popular. El señor Soler tiene tiempo ilimitado en la primera y en la segunda intervención, y, una vez termine la primera intervención, dispondrá el Grupo Parlamentario Popular de 6 minutos y el resto de los grupos de 3 minutos para su intervención.

(Veus) Sí, ningún problema. Puede intervenir desde aquí o desde ahí, como le parezca, y suya es la palabra por tiempo ilimitado, señor Soler. Cuando usted quiera.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Bon dia, senyories.

En primer lloc, i abans d'entrar en matèria, vostés saben que sempre he estat a la seua disposició per a vindre a esta cambra i donar compte de tot allò que han estimat oportú, i així ho he fet. He vingut amb gust sempre que se m'ha requerit per a donar resposta a totes aquelles qüestions que se m'han plantejat; i he donat tots els detalls possibles, fins i tot quan prèviament hi havia quantiosa documentació sobre el tema, com passa en nombroses ocasions quan em sotmet a les sessions de control de ple.

Però avui m'alegra especialment poder comparèixer en esta comissió, i especialment per un tema com és el que ens ocupa, el pla Resistir i la seua gestió. I dic que m'alegra perquè, a pesar que durant els últims mesos he donat profuses explicacions sobre este pla, en diverses sessions de control del ple, continue llegint crítiques i comentaris per part d'alguns grups de l'oposició, en particular, justament, pel grup que demana esta compareixença, que no s'ajusten ni a la realitat del pla ni al seu desenvolupament.

I tot això a pesar que tant este grup com altres que ho estan sol·licitant a través de l'oportú procediment reglamentari, se'ls està entregant des de fa mesos còpia de tota la documentació que sol·liciten en relació amb l'activitat administrativa d'este Consell i en el marc d'esta crisi sanitària, econòmica i social que, lamentablement, ens ha tocat viure.

Per eixa raó m'alegra poder estar ací avui, per a poder deixar constància, una vegada més, de la realitat de la gestió

d'un pla, el pla Resistir, que és, subratlle, pioner a Espanya. Perquè cap altra comunitat autònoma ha desplegat semblant ventall d'ajudes i a eixa velocitat, sense el qual la situació de bona part de les nostres empreses, de les nostres pimes, dels nostres autònoms seria molt pitjor.

Tot i això, vull deixar clar que comparec ací en qualitat del conseller d'hisenda, el que se li ha demanat, és a dir, per a donar compte de la gestió d'ajudes de la qual és competent esta conselleria o l'àrea de responsabilitat parlamentària d'este conseller, que inclou presidència. Així com..., si en qualsevol moment volen ampliar informació, respecte a les ajudes contemplades en altres decrets impulsats per altres conselleries, poden, òbviament, sol·licitar-les com sempre i estic convençut que els meus companys de govern, els meus companys i companyes de govern, ho facilitaran.

Crec que a hores d'ara no fa falta que li explique a ningú la gravetat de la pandèmia que estem patint i els efectes devastadors que aquesta està tenint sanitàriament i econòmicament a nivell mundial. Però el que sí que vull remarcar és la capacitat de reacció d'este Consell, que no comença amb el pla Resistir, no, no; comença en març del 2020, des de la mateixa declaració de l'estat d'alarma, amb cadascun dels decrets aprovats durant eixe any, que estaven dirigits, com saben, a pal·liar de la forma més ràpida possible els primers efectes adversos de la pandèmia.

Una reacció que ha sigut sostinguda en el temps, pionera i sostinguda, amb l'aprovació d'uns pressupostos per a l'any 2021, com recordaran vostés els vam debatre molt i molt bé i molt profundament ací. Uns pressupostos singulars i reactius, enfocats a donar resposta a una situació extraordinària que ja es preveia que perduraria al llarg de bona part de l'any 2021 i que estan centrats en donar més protecció social, reforçar els serveis públics bàsics i posar les bases per a la reactivació econòmica.

Uns pressupostos que són expansius, gràcies, en part, a l'impuls del finançament europeu, cal dir-ho. Cal dir-ho. I, també cal dir-ho, als fons no reemborsables del Govern d'Espanya, que foren el germen d'este pla Resistir i que, com dic, representen la continuïtat de les primeres accions d'urgència econòmica i suport públic que el Consell va desenvolupar després de la declaració del primer estat d'alarma en sectors tan importants com el turisme.

Miren, des de més dels 26 milions invertits en l'any 2020 per a l'equipament turístic fins als 6,5 milions d'ajudes a autònoms i pimes del sector, sense oblidar mesures com el bo Viatge, que primer es va ampliar fins a més de 16 milions i recentment s'ha ja anunciat que s'estendrà fins a l'any 2022 i del qual ja s'han comptabilitzat 30.000 bons. Unes mesures que a més es complementaren amb el suport financer de l'Institut Valencià de Finances, un organisme que, a diferència del mal ús que es va fer en el passat..., toca dir-ho, perquè és veritat, encara que ja ho hem dit alguna vegada. Ara s'ha convertit en un autèntic instrument financer al servei de tots els valencians i valencianes, especialment en les circumstàncies en les que ens trobem, i en una eina decisiva per a la supervivència de moltes empreses.

En eixe sentit, vull destacar els vora quatre-cents milions que l'IVF espera mobilitzar a través del fons d'inversió estratègic Creix, el fons Impulsa, el Fons Valencià de Resiliència

i el fons Emprén per a reforçar el creixement de les empreses, afavorir la seua competitivitat i resoldre problemes de solvència.

Però, com saben, l'agreuament de l'expansió de la pandèmia amb les successives onades va fer necessària l'adopció de noves mesures restrictives dins d'un context d'alta incidència i gravetat i de transmissió no controlada. Unes mesures sanitàries que inevitablement tindrien un impacte econòmic i davant de les quals este Consell, de nou, de bell nou, va articular un paquet ràpid de resposta dinàmica.

Una resposta que va començar amb el Decret llei 1/2021, que arreplega les ajudes parèntesi, dirigides als sectors més durament colpejats per la inevitable adopció de mesures sanitàries. Uns sectors que eren els que estaven patint una major caiguda de l'activitat, segons no el nostre criteri particular, sinó segons la informació proporcionada pel Banc d'Espanya, que és qui té la capacitat d'obtenir eixa informació amb més detall, i sobre la base de la qual l'IVIE va realitzar un estudi que identificava eixos grups d'activitat a la nostra comunitat, com són serveis d'allotjament, serveis de menjars i begudes, activitats turístiques, activitats artístiques i d'oci.

Al respecte, s'estima que el sector de l'hostaleria haurà reduït el seu valor afegit en un 41 % i el seu ús un 32 % l'any 2020 respecte a l'any anterior. Estos sectors concentren, a més, el 30 % de la pèrdua de valor agregat brut i el 59 % de la destrucció de l'ocupació de la Comunitat Valenciana l'any 2020.

És per això que eixes àrees foren les destinatàries d'eixe primer paquet d'ajudes, destinades a evitar el deteriorament del teixit productiu, a pal·liar eixe deteriorament, a ajudar en eixos sectors a resistir finançament durant els propers mesos i a protegir l'ocupació i l'activitat de les empreses, alhora que intentàvem mitigar les conseqüències socials que suposa la paralització de l'activitat. És a dir, com veuen, criteris objectius del repartiment d'ajudes, realment necessàries. No com passava en èpoques anteriors, on diguem eixos, ficant-li cometes, criteris no eren tan clars, i així s'ha vist després, perquè encara ho estem pagant alguns..., tots nosaltres.

Però, com s'ha demostrat, el pla Resistir és dinàmic i està viu, i s'ha anat ampliant ràpidament fins a arribar a més de quatre-cents milions per a aplegar al major nombre de sectors possibles, des dels autònoms, empreses i treballadors en ERTO, per als quals s'han habilitat ajudes destinades pel servei Labora, enfocades a la viabilitat i foment de l'ocupació, així com a complementar les ajudes rebudes pels autònoms de la seguretat social i les ajudes complementàries als ERTO, fins a les ajudes vinculades als sectors de l'oci nocturn, les festes tradicionals o el transport, que ara compten amb diverses línies d'ajuda contingudes en diferents decrets impulsats per la conselleria d'economia, la conselleria de justícia i la conselleria de transports.

Una ampliació constant que ha tingut en compte un dels sectors més afectats per la pandèmia, especialment important per a la nostra economia, com és el sector del turisme. Perquè, com he dit adés, el pla Resistir no és sinó la continuació de les diferents polítiques de suport econòmic i social que marcaren l'elaboració dels pressupostos de la

Generalitat per a l'any 2021. Un suport econòmic que continua ara, continua ara, continua, amb els 18 milions que es destinaran per al pressupost ordinari de turisme de la Comunitat Valenciana per a ajudar el nostre sector turístic, una línia específica destinada a ajudar un dels sectors, com dic, més importants per a la nostra economia, que s'afegixen a totes les mesures adoptades i a les descrites abans l'any passat.

En eixe sentit, vull destacar que ja s'han tramitat, i no li fiquen cometes, s'han tramitat, una part del tràmit, 4.068 expedients per a l'establiment d'allotjament turístic com hotels, vivendes turístiques, càmpings, agències de viatge i programes de producte com el música o el CreaTurisme; 1.035 expedients de línies d'ajuda directes per als locals d'oci nocturn, 1.135 per a l'oci nocturn, 4.068 per a allotjaments turístics. Això tenint en compte que el terme per a presentar les sol·licituds va acabar en un cas el 22 de març, els de 4.068 expedients, i l'altre, el de l'oci nocturn, el de 1.135 expedients, el 2 d'abril, 2 d'este mes.

I, com no podia ser d'altra manera, aquestes ajudes continuen comptant amb el suport financer de l'IVF a través de la línia de liquiditat COVID-19 Horeca, que ofereix finançament a autònoms, microempreses i pimes del sector de l'oci, el turisme, l'hostaleria, la restauració i d'altres activitats connexes que, a més, ha vist ampliat l'import màxim de les seues ajudes directes, que ara poden arribar fins als 140.500 euros.

Per tant, com veuen, este Consell ha estat compromès de forma ferma i decidida des del primer moment amb els sectors productius més afectats per la pandèmia, i això vull subratllar-ho ací hui.

Però no només es tracta de posar en marxa línies plans i projectes, cal fer-los efectius. No com va passar amb altres projectes del passat, no se si se'n recorden vostés d'un tal plan Confianza, se'n recorden vostés? De l'expresident Camps, que anava a salvar centenars de llocs de treball en plena crisi econòmica, però que no obstant el que va aconseguir va ser enfonsar centenars d'empreses i deixar en l'aire desenes i desenes de projectes d'ajuntaments, que va haver de rescatar i pagar este govern; com tantes altres coses com, per exemple, la Societat de Garanties Recíproques, el propi IVF, els *pufos* i forats megalòmans com l'Àgora, les torres de Benidorm, les autovies de la Vega Baja que no es feren de la senyora Bonig, etcètera, etcètera.

Senyories. Nosaltres som rigorosos, des de que es va aprovar el Decret llei 1/2021 posarem en marxa tota la maquinària administrativa necessària per a fer arribar les quantitats que la Generalitat es comprometia a transferir als ajuntaments el més prompte possible.

Així, senyories, paren atenció a les dates. El Decret 1/2021 es va aprovar pel Consell el 22 de gener d'enguany, de l'any 2021. I entre el 9 i l'11 de febrer tots, tots, els ajuntaments, repetisc, tots els ajuntaments adherits a les ajudes parèntesi tenien al seu abast la quantitat que la Generalitat s'havia compromès a aportar dins del marc d'aquest, decret que s'aprova el 22 de gener i els diners arriben del 9 a l'11 de febrer. I vull remarcar el fet que tots els ajuntaments tenien al seu abast estes quantitats, perquè, com he dit al principi de la meua intervenció, he escoltat moltes, diguem, imprecisions al respecte.

Senyories, miren, i sobretot el grup que m'ha demanat esta compareixença, el grup del Partit Popular. 229 ajuntaments van rebre per transferència directa de tresoreria els imports de la Generalitat, l'import que la Generalitat es comprometí a aportar. 229. 297 ajuntaments més tenien a la seua disposició una línia de *confirming* que podien descomptar-se sense cap cost per a poder comptar amb eixos fons. I vull remarcar este detall, perquè ja he escoltat diverses vegades a membres del Partit Popular dir que els ajuntaments no tindrien accés al fons que aporta de la Generalitat fins que no vengeren els terminis de la línia de *confirming*, perquè això tindrà un cost. I això, senyories, senzillament, no és cert.

S'ha explicat per activa i per passiva, però ho tornaré a dir. Els ajuntaments que reberen els fons mitjançant esta eina podien tindre accés als fons transferits amb un senzill tràmit administratiu, en poques hores i sense cap cost. Això és el que volíem, la rapidesa, perquè sabíem com estava el teixit productiu vinculat de les microempreses, autònoms, etcètera, i que els ajuntaments pogueren ràpidament fer la seua feina.

I vull desmentir, per tant, eixes afirmacions que he escoltat inclús al si d'institucions importants, com la Diputació Provincial d'Alacant, que he de dir ha començat a transferir la seua part del programa dos mesos després de l'aprovació del decret llei, on algun portaveu alcalde del Partit Popular afirma, amb tota la tranquil·litat del món, que si algun ajuntament havia tingut accés a eixos fons és perquè s'havia descomptat la línia de *confirming* però amb cost. I que, per eixa raó, el seu consistori havia hagut d'avançar les quantitats de la Generalitat dels seus propis fons fins que vencera la línia de *confirming*. Perplexitat absoluta per part d'este conseller. El que ja no sé és si ho deia faltant a la veritat de forma conscient o perquè no sap com funciona un *confirming*, però qualsevol cosa de les dues opcions em pareix bastant greu.

Així doncs, si, com deia el títol del punt de l'ordre del dia, la pregunta és sobre el sistema de pagament de les ajudes del pla Resistir, esta és la resposta. La Generalitat Valenciana va transferir als ajuntaments els 100 milions que s'havia compromés a aportar al pla en poc més de quinze dies. (*Rialles*) Amb les administracions que hem heretat, bé, quinze dies quasi és un miracle.

Però, com he dit al començament, el pla Resistir abasta altres instruments d'ajuda, com les línies de finançament de l'IVF, s'ha posat a l'abast de moltes empreses de la nostra comunitat i de les quals moltes d'elles s'estan beneficiant. Vull destacar que l'IVF ha rebut, dins de la línia Horeca, vora quatre mil sol·licituds, el que suposa més de dos-cents vint milions de crèdits bonificats, dels quals (*inintel·ligible*) ... que ja s'han aprovat més de mil sol·licituds, que suposen un volum de més de 69 milions, dels quals 17 milions, el 24,54 % corresponen a ajudes directes. Com saben vostés, els préstecs bonificats tenim una part d'ajuda directa que podia arribar a ser molt important en els crèdits de baix nivell.

En concret, 635 sol·licituds d'autònoms, els quals han rebut un total de 17,6 milions. 308 sol·licituds de microempreses, que han rebut un total de 20,7 milions d'ajuda; 13 sol·licituds d'empreses mitjanes, que han rebut 10,7 milions i 90 sol·licituds de xicotetes empreses, que han rebut 20,1 milions. I, a més, s'ha de remarcar l'increment del percentatge

d'ajudes directes que reben els autònoms en els préstecs rebuts, que de mitjana han aconseguit el màxim del 30 % d'ajudes directes.

Totes eixes dades signifiquen que l'IVF està tenint més demanda en dos mesos de pandèmia que en els vint anys que va governar el Partit Popular. Repetisc, dos mesos (*rialles*) més que en vint anys. I tot amb els mitjans de què disposa, que serien més si quan governava el Partit Popular no s'haguera dut a terme tota una sèrie de pràctiques de gestió totalment alienes a una mínima professionalitat i responsabilitat, per ser pidiadosos.

Però ara afortunadament tot això ja és història, i gràcies a la gestió d'este Consell tant l'IVF com la Societat de Garanties Recíproques estan sanejats i continuaran creixent, com ho han fet fins ara. Un esforç de gestió d'este Consell que ha permés que en estos moments la cinquena SGR d'Espanya siga la valenciana, amb dades de l'any 2020.

Seguim, per tant, en la línia que comentava abans, sobre el procediment de pagament de les ajudes dins del pla Resistir. S'està treballant amb la major celeritat possible perquè les ajudes arriben als beneficiaris i poder pal·liar d'eixa manera els efectes econòmics que està tenint esta pandèmia, dura, sense precedents. I, per tant, un govern que n'és ben conscient i per això actua amb esta celeritat.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Soler.

Pues a continuación empezamos con la intervención del Grupo Parlamentario Popular, tiene el señor Ibáñez 6 minutos para su intervención. Cuando usted quiera.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Sí. Muchas gracias, presidenta.

Muy buenos días, señor Soler.

Hemos tenido que traerle para que explique algo. Le agradezco su disposición que siempre tiene a venir a la comisión, usted ha dicho..., normativamente tiene la obligación de venir trimestralmente a dar cuenta de la ejecución del presupuesto. Solo ha venido una vez desde que es *conseller*. Una sola vez. Dice que tiene disposición, ¿disposición a qué? Si usted huye de estas Cortes.

La segunda que nos ha dicho es que usted siempre nos explica con claridad y con profundidad aquellas materias que viene a explicarnos. Mire, ya no se lo digo por nosotros, pero los periodistas, los periodistas, todavía están esperando el detalle del recorte del año 2019 que usted realizó, en una patética comisión de hacienda en la que fue incapaz de detallar cada una de las partidas que recortaba en aquel año. Todavía lo están esperando, la información, los periodistas.

Pero, bueno, yo creo que usted lo que necesita son más asesores, porque ciertamente se le ha echado en falta una lectura comprensiva de a lo que venía. Usted se ha aderezado, como siempre suele hacer, con muchas flores y muchas palabras huecas. No nos ha explicado el procedimiento de pago. Aquí se trata de explicar el procedimiento de pago.

Usted nos ha venido a contar el plan Resistir y todo lo que conlleva. Oiga, pero sí, de verdad, créame, que del plan Resistir no hace falta que nos lo explique más. Si han hecho una campaña brutal. Mire, señor *conseller*, esto es para ustedes el plan Resistir. (*Mostra retalls d'articles en premsa*) Mire. ¿Ve? En prensa, en prensa, otro medio, otro medio, la página web... Por cierto, en plena pandemia dos millones de euros, dos millones de euros, en modificación para publicidad institucional. Dos millones de euros. Dos millones de euros. Por cierto, el otro millón cien se lo llevó el gabinete de presidencia, que esa modificación tenía tres millones cien: dos para publicidad institucional, un millón cien para el gabinete de presidencia. Por cierto, acuerdo de 26 de marzo de 2020.

Pero bien, usted, para explicarnos el plan Resistir, que según su campaña publicitaria es mucho más que el plan que conjuntamente con ayuntamientos está realizando..., le digo, el Plan resistir, según su campaña publicitaria habla de las ayudas directas autónomos 80 millones, de las complementarias de ERTE 17, de las extraordinarias de autónomos, de los préstamos bonificados, de los préstamos participativos, de las ayudas del ocio nocturno, de artesanía, de taxi, del transporte... Y de esta no nos ha dicho nada de cómo ha pagado. Solo nos ha explicado explica una de cómo ha pagado. Bueno, de cómo ha intentado pagar, porque hasta en eso, hasta en eso, miente.

Fíjese, señor *conseller*. Ustedes, cuando sacan las ayudas..., perdón, cuando publicitan las ayudas, no tienen un euro consignado. Ni uno. Ni uno. No es que ahora tengan muchos más, que tampoco los tienen, pero en el momento que las anuncian no tienen ni un euro consignado en el presupuesto para estas ayudas. Ni uno. Claro, y ustedes quieren que haya celeridad. Celeridad, cuando la propia administración no dispone de los fondos.

Claro, usted no se podía centrar en el resto de ayudas, algunas de las cuales, bien ha dicho, el plazo finalizó en unas el 17 de febrero, en otras..., por cierto, el cese de actividad el 28 de febrero. De estas ayudas usted no nos ha dicho nada de cómo se han pagado, imagino que la gente seguirá esperando. Seguirá esperando que el gobierno valenciano tenga a bien, después de una intensa campaña publicitaria de más de dos millones de euros, que por lo menos pague algo a alguien.

Claro, usted solo nos ha detallado las ayudas que conjuntamente, que conjuntamente, pagan con ayuntamientos y diputaciones. Y nos ha dicho: «hicimos transferencias directas a 229 ayuntamientos». Apunte, señor *conseller*. Dígame el importe de estas 229 transferencias. ¿Cuánto dinero líquido, líquido, de la caja se transfirió a estos ayuntamientos? ¿Esas 229 transferencias a cuánto ascendieron, señor *conseller*, lo puede decir? Porque venía a eso, entre otras muchas cosas.

Y del resto dice: «hicimos 297 *confirmings*». Es decir, hizo más *confirmings* que transferencias directas. Claro, y los

confirmings, ¿quién los paga? El banco. Es deuda, lo adelanta el banco. Lo adelanta el banco. Y entonces viene el siguiente: «y algún diputado faltó a la verdad cuando dijo que los *confirmings* tenían coste». Sí, señor *conseller*. Mire, ¿cuántos quiere que le saque? Tengo unos cuantos aquí. Mire, señor *conseller*, con coste, con coste... Le puedo decir infinidad de municipios con coste. Infinidad de municipios que el ayuntamiento ha tenido que poner el dinero, que ha tenido que poner dinero por no pagar intereses a los bancos. Sí, señor *conseller*, usted falta a la verdad. Falta reiteradamente a la verdad. Y respire, respire hondo, señor *conseller*. Respire hondo porque le va a hacer falta. Porque es indigno que usted venga aquí a mentir como está mintiendo.

Señor *conseller*, ¿puede usted asegurar que los 297 *confirmings*, que usted acaba de decir que ha dado a los ayuntamientos, todos los ayuntamientos los han ejecutado porque ninguno tenía gasto? Yo le digo que no. Yo le digo que no, es más, le digo que de los 229 que dice que ha transferido hay algún ayuntamiento que todavía no ha recibido el dinero.

¿Me puede decir si el Ayuntamiento de Villavieja, por ejemplo, ha recibido el dinero? ¿Me lo puede decir? ¿Lo recibió entre el 9 y el 11 de febrero? ¿Me lo puede decir, señor *conseller*? Por ejemplo, por decirle uno de mi zona. ¿O me puede decir usted si el Ayuntamiento de Benicàssim, por decirle otro, en el *confirming*, que tiene coste -por cierto, de La Caixa-, lo ha descontado? ¿Me puede decir usted si el Ayuntamiento de Segorbe, cuyo *confirming* tiene coste, lo ha descontado? ¿Me puede decir si el Ayuntamiento Torrevieja, no me voy a centrar ya solo en los míos, que tiene coste, ha descontado el *confirming*?

Podría estar hasta mañana, señor *conseller*, porque sus mentiras no caben aquí dentro. No se arrogue el decir la verdad. Mire, yo se lo demuestro. Usted viene y nos cuenta un cuento. Cuando quiere, viene y nos cuenta un cuento...

La senyora presidenta:

Señor Ibáñez, vaya concluyendo.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Sí, voy a acabar, señora presidenta.

Pero es que es indigno. Es decir, venía a una cosa. Venía a una cosa: procedimiento de pago, señor *conseller*, única y exclusivamente. Y no nos ha dicho nada. El resto de ayudas damos por que no las ha pagado, ¿no? ¿Es eso?

Nada más, señor *conseller*.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Ibáñez.

A continuación, tiene 3 minutos el grupo Vox, la señora Massó tiene el turno de intervención. Cuando usted quiera.

La senyora Massó Linares:

Muchas gracias, presidenta.

Muchas gracias, señor *conseller*, por haber venido hoy a esta cámara.

Bueno, venía usted, como ha dicho el señor Ibáñez, a explicarnos la forma de pago del plan Resistir, y lo que ha hecho ha sido pues seguir con esos anuncios del plan Resistir. Y, bueno, ya que está usted con los anuncios del plan Resistir, pues voy un poco a ver qué pasa con esos anuncios.

Ayudas del plan Paréntesis. Bueno, pues ustedes les dan 2.000 euros por microempresa y 200 por cada trabajador. Solo en alquiler y en suministros fijos ya superan esa cantidad cada mes muchos de los negocios. El coste de los trabajadores para la empresa que están en un ERTE ya supera lo que están recibiendo por cada trabajador.

Y seguimos con sus anuncios. Complementos a trabajadores en un ERTE, que está en el mismo plan Resistir, en la página web de su *conselleria*: 150 euros al mes, máximo 300, o sea, dos meses. ¿Cuánto tiempo llevan los trabajadores en un ERTE, señor *conseller*?

Ayudas extraordinarias a autónomos por cese de la actividad, dos meses. ¿Los autónomos solo comen dos meses al año? Me parece un poco extraño.

Y luego son préstamos bonificados, préstamos participativos... Pero con la inseguridad del futuro que hay, con la gestión que ustedes están haciendo, ¿están intentando que se endeuden más las empresas? Es que la verdad es que es increíble, ¿y usted se alegraba de la gestión y de la capacidad de reacción? Bueno, sí, los primeros decretos daban 100 euros a cada uno en un pago único. El plan Resistir ha sido un año después. Si eso es capacidad de reacción, bueno, pues qué le vamos a hacer.

Nos ha contado también que, bueno, que se han hecho unos presupuestos reales y efectivos... ¿De verdad, *conseller*? Usted nos ha contado una historia, yo creo que la realidad es muy distinta. Dice que el plan Resistir es dinámico y está vivo. Pues me alegro de que el plan esté vivo, porque no podemos decir lo mismo de muchas empresas y de muchos autónomos; ni de nuestro sector turístico, ni de la hostelería, ni de muchos otros tantos sectores.

Y, como bien comentaba –bueno, se me termina el tiempo–, que «se ha pagado y que se está pagando». Pues lo siento mucho, pero tienen ustedes una acampada justo delante de la Generalitat, en la que dicen que, bueno, que no se les están pagando los 8 millones que les prometieron, que ustedes habían previsto pagarle a 700 empresas y resulta que los solicitantes ya sobrepasan los mil. La verdad es que lo que ustedes están haciendo con nuestro turismo, con nuestra hostelería, con nuestro comercio y en general con todo el sector productivo valenciano y con toda la vida de valencianos, la verdad es que no tiene nombre.

Y, como digo, se me termina el tiempo y me gustaría hacer una pregunta. ¿Cómo se van a tramitar los expedientes de reintegro en caso de que algunos beneficiarios no cumplan los requisitos? ¿Será responsable el ayuntamiento, correrá

la Generalitat con el gasto? Luego también, este plan, pues parece que se va a financiar con fondos europeos. En caso de que así sea, ¿dentro de qué programa europeo se va a certificar este gasto? ¿Han calculado también los costes de que existan expedientes de reintegro de esas ayudas?

Y también me gustaría saber, como ha comentado antes mi compañero, el señor Ibáñez, el coste que ha tenido en publicidad este plan Resistir. Y recordar que muchos de los ayuntamientos que tienen que cobrar con una línea *confirming* se les están cobrando entre 0,9 y 2 % de comisión.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Massó.

A continuación, por 3 minutos, tendrá la palabra el señor Gracia para el grupo Ciudadanos.

El senyor Gracia Calandín:

Gracias, presidenta.

Buenos días, *conseller*.

Bueno, en primer lugar, agradecerle su comparecencia hoy aquí en esta comisión y darnos cuenta un poco de los plazos en los pagos de las ayudas del plan Resistir.

Hoy usted, efectivamente, nos ha ido hablando de los diferentes decretos, decretos ley que conocemos perfectamente porque ya se han convalidado en esta cámara y con los que ustedes pues, al final, lo que han intentado es compensar a esos sectores afectados y justificar su inacción en ayudas a fondo perdido durante todo el segundo semestre del 2020 a esos sectores tan, tan, tremendamente afectados.

Unas restricciones que, además, se endurecieron especialmente en el mes de enero, y para muchas pymes y autónomos ya supuso la bajada definitiva de la persiana, y a las que ustedes pues les dicen que siguieran resistiendo; pero, claro, uno ya difícilmente puede resistir cuando lo han dejado abandonado prácticamente desde el inicio de la pandemia.

Mire, nosotros desde mi grupo parlamentario, conscientes de la urgencia y la necesidad de poner en marcha estas ayudas, pues votamos favorablemente a la convalidación de estos decretos, pero todos los compañeros que salieron a la tribuna a fijar el posicionamiento de estos decretos hicieron dos reflexiones. La primera que las ayudas llegaban tarde y la segunda que las ayudas eran insuficientes.

Y llegaban tarde y la realidad es que a día de hoy, cuatro meses después, cuando ya estamos a 15 de abril, pues nos encontramos con que, efectivamente, el dinero no está en el bolsillo de la gente que lo necesita. Hoy usted nos ha hecho la reflexión de que en el mes de febrero pusieron a disposición de los ayuntamientos esos fondos. Efectivamente, los movimientos contables de la Dirección General de la

Administración Local lo recogen en el portal de transparencia, pero la realidad es que en muchos de los casos, y porque ustedes han vertebrado estas ayudas a través de tres diferentes administraciones, pues el dinero no está en el bolsillo de los que verdaderamente lo necesitan. Y luego, en el resto de decretos, en el decreto 3 y el decreto 4, pues las convocatorias no se han resuelto.

Con lo cual, nos encontramos con que ese plan Resistir llegó tarde. Y yo la primera pregunta que le quería hacer es: ¿por qué no se contempló? ¿Hacia falta esperarse a enero para diseñar un plan en beneficio de los sectores más afectados que contuviera esas ayudas a fondo perdido? ¿Por qué no lo hicieron directamente en los presupuestos? Esos presupuestos tan expansivos, pero que, en el fondo, no contemplan esta posibilidad de que se cerrara.

Y, luego, la segunda reflexión que hacíamos es que eran insuficientes. Y yo pues le quería comentar..., vamos a ver, ustedes este plan Resistir lo sacan de los fondos React, que el 28 de diciembre nos dijo el gobierno que serían 1.254 millones, un poco más de mil millones para el ejercicio 2021, y mi compañero Tony Woodward, desde el inicio, les ha remarcado una y otra vez que por qué no amplían esos fondos.

Usted me dice que es dinámico y adaptativo, me lo lleva diciendo desde hace seis semanas, porque se lo comentó a mi compañera Ruth Merino, me lo dijo a mí cuando la pregunta al comercio... Pero es dinámico y adaptativo y se quedaron con el último decreto ley en el mes de febrero. En fin, efectivamente, tienen una acampada del ocio nocturno desde ayer porque llevan trece meses sin recibir ayudas, porque esos 8 millones consideran, primero que no son suficientes, pero es que no les han llegado.

Sí que me gustaría además añadir, ya que estoy terminando mi tiempo intervención, que la CEV les instó nada más anunciar el plan Resistir a que agilizaran los procesos, y le preguntó: ¿qué mecanismos han puesto ustedes en marcha para agilizar los procesos y que las ayudas lleguen lo más rápido posible?

Moltes gràcies, presidenta.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Gracia.

A continuación, por 3 minutos, le corresponde al señor Martínez el tiempo para Unidas Podemos. Cuando usted quiera.

El señor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyora presidenta.

En primer lloc, agrair la compareixença del senyor conseller.

Bé, a mi en primer lloc m'agradaria situar un poc la qüestió del pla Resistir en el seu context. És un pla que es posa

damunt la taula per tal de pal·liar els efectes de les restriccions que patixen determinats sectors econòmics per tal de, bé, tallar en sec l'ascens de la pandèmia.

Jo crec que totes i tots hauríem de fer l'esforç de mirar les dades d'incidència de la pandèmia que estan havent ara en la Comunitat Valenciana, mirar, fer una comparativa amb com està tota la resta d'Espanya, mirar, fins i tot, com està tota la resta d'Europa i pensar, per un moment, en la quantitat de vides que hem salvat gràcies a aquestes restriccions.

Senyor conseller, alguns venen ací jo crec que ja amb el guió fet i són invulnerables a qualsevol dada que vosté puga donar i invulnerables a la realitat. I, per tant, el primer seria plantejar-se quin sentit té fer una compareixença si no se li escolta. Jo crec que vosté, amb les dades que ha facilitat avui ací, demostra que s'està fent una gestió eficient de les ajudes, però també cal dir que cada vegada més eficient, perquè s'ha anat evolucionant també. És veritat que al començament de la pandèmia, o ja als mesos d'estiu, les ajudes que es van fer van tindre alguns problemes, fins i tot reconegut pel conseller d'indústria. Això ha anat progressant, hi ha hagut un progrés per part de la Generalitat en la gestió d'aquestes ajudes.

Ara bé, que es vinga ací i es diga que les ajudes no s'estan pagant, quan vosté acaba de donar les dades de com s'estan pagant aquestes ajudes, de veritat que és que em resulta incompreensible.

Els dubtes sembrats respecte a, bé, el finançament d'aquest pla Resistir, que com sap va a càrrec dels fons React, la veritat és que em pareix una cosa molt curiosa. Encara recorde durant el debat pressupostari com els partits de l'oposició deien que no s'havia de consignar ni un sol euro en els pressupostos dels fons React i ara venen ací a dir-nos que és que no estan consignats en els pressupostos. Doncs, home, eren vostés els que ens deien que no els consignàrem. Eren vostés els que ens ho exigien. I el que va fer la conselleria d'hisenda i el que va fer la Generalitat va ser consignar una quantitat prudent d'aquests fons. És una crítica que no té cap tipus de trellat.

Cada vegada que la realitat desmunta desmunta les acusacions de l'oposició..., cal recordar que fins i tot en aquell debat pressupostari els partits de l'oposició posaven en dubte que anaren a arribar aquells fons. Cada vegada que la realitat desmunta aquestes acusacions, en compte de reconèixer-ho i rectificar-ho amb un mínim d'humilitat, el que fan és atacar i mossegar encara amb més ràbia.

Com que se m'acaba el temps, simplement dir-li, senyor conseller, que el pla Resistir, des del nostre punt de vista, ha sigut una referència no només ací, en la Comunitat Valenciana, sinó en el conjunt d'Espanya, tal com demostra el fons habilitat a nivell estatal d'11.000 milions d'euros, dels quals hauran d'arribar a la Comunitat Valenciana més de mil milions d'euros en ajudes directes i en instruments financers per a millorar la solvència de les empreses. I sobre això també volia preguntar-li, sobre la gestió d'aquests fons i com s'implementaran en la Comunitat Valenciana.

Res més, moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Martínez.

A continuación, por 3 minutos, tendrá la señora Mas el tiempo por el grupo Compromís. Cuando quiera.

La senyora Mas Mas:

Gracias, presidenta.

Bon dia, conseller. Benvingut.

Mire, la veritat és que no sé ni per on començar, perquè és que anava pensant de preguntar-li..., vosté, quan va entrar de conseller en 2015, si podia dir-me quina quantitat de diners destinats a l'anterior crisi, que va gestionar el govern del Partit Popular, havien deixat sense pagar. Però, clar, és una pregunta inútil, perquè ja sé la resposta: cap, zero. Zero, perquè el partit Popular, en plena crisi, a partir del 2008, en compte de donar ajudes el que va fer va ser retallar.

Aleshores, clar..., però se m'ha vingut una altra pregunta al cap, i eixa sí que li la faig, senyor conseller. Sap vosté o té coneixement aproximat de la quantitat de diners que estaven sense pagar dels governs anteriors del Partit Popular quan vosté va entrar de conseller? I no són d'ajudes puntuals de la crisi, eren les corrents, les de la dependència, quan van llevar-li la dependència a molta gent i en compte de pagar-li 300 euros la van deixar en 20 al mes, o aquelles ajudes a la vivenda pública, que van deixar de pagar-les durant més de set o huit anys... Quina és la quantitat aproximada de diners que van deixar de pagar els governs del Partit Popular i es va trobar vosté quan va arribar al 2015?

Clar, és que l'altre dia (*inintel·ligible*) ... comissió d'indústria, la doble moral d'alguns partits de l'oposició, que jo entenc que evidentment han de fiscalitzar, han de controlar el govern, eixa és la tasca de l'oposició; però no podem mantindre una doble moral en un moment en què podem comparar dos crisis, a més amb origen totalment contrari. Una amb un origen que, evidentment, venia d'una bombolla immobiliària, creada i fomentada, a més, per moltes polítiques de molts governs; i ara, amb una crisi mundial provocada per una pandèmia que ningú ha triat.

Clar, davant d'això, el govern del Botànic decidix actuar i afrontar la crisi d'una altra manera molt diferent a com es va fer en l'any 2008 i els successius. I ara resulta que també som criticats per voler ajudar la gent i que ningú es quede enrere, quan ells el que deien era: «apriétense ustedes el cinturón, han vivido por encima de sus posibilidades», etcètera, etcètera, etcètera. Crec que tots recordem eixes paraules.

Però és que la doble moral, a més, ve quan se li demana al Consell, i en este cas concret a vosté, senyor conseller, explicacions d'un pagament que vosté ja ho apuntava, que la pròpia Diputació d'Alacant no ha fet en temps i en forma. De fet, quan la Diputació d'Alacant començava a transferir als ajuntaments la seua quantitat, molts ajuntaments de la província d'Alacant ja estaven pagant a les persones que havien sol·licitat les ajudes. Eixa és la realitat.

Clar, és que, de veritat, sorprén molt que se li demanen unes exigències a un govern concret i després, a un govern presidit pel Partit Popular amb el recolzament de Ciudadanos, a eixe no li diem res per molt que, per exemple, a dos anys pràcticament *vista*, encara no tinga les ajudes de la DANA. Home, jo crec que hem de ser coherents també en les nostres argumentacions.

Aquí ens han acusat de tot, conseller. Ens han dit que volem acabar amb els bars, que volem acabar el turisme... Fixe-se vosté que amb el decret d'artesanía, que també està dins del pla Resistir, la diputada del Partit Popular ens va arribar a dir que no érem suficientment valencians. Vull dir, ja és l'últim de l'últim. Però la realitat, conseller, i ahir ho vèiem, és que som la primera autonomia en inversió social per a contindre els efectes de la pandèmia. I amb això ens hem de quedar.

Jo li volia agrair profundament la gestió de la crisi i la seua compareixença en el dia de hui.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Mas.

A continuación, tiene la palabra el señor Muñoz por parte del grupo socialista. Cuando usted quiera, señor Muñoz.

El senyor Muñoz Lladró:

Buenos días, *conseller*.

Usted sabe perfectamente que los estados descentralizados tienen cuestiones muy positivas, nosotros evidentemente estamos de acuerdo, pero tienen también cuestiones negativas, y una de ellas es la asunción de responsabilidades por cada una de las administraciones, se está viendo ahora. Lo que se hace aquí es confundir el debate y de alguna manera responsabilizar a la Generalitat Valenciana por trabajo que no están haciendo otros. Yo creo que lo mejor para rebatirlo es la cronología.

Mire, usted lo ha explicado, pero creo que es importante repetirlo. La cronología de las ayudas paréntesis, 7 de enero se anuncia el plan Resistir y se pacta con las agentes sociales. 26 de enero, se publica en el boletín oficial de la Generalitat Valenciana las ayudas paréntesis. 9 de febrero, la Generalitat pone a disposición de los ayuntamientos 100 millones del plan. De hecho, el 11 de febrero le preguntaba a un compañero, concejal del Ayuntamiento de Valencia, Borja Sanjuán, y me ha confirmado que el 11 de febrero el Ayuntamiento de Valencia tenía, por *confirming* sin coste, las ayudas para poder tramitarlas. Es decir, se había abonado ya.

16 de febrero, la Diputación de Castellón aprueba el ingreso y lo transfiere. 19 de febrero, la Diputación de Valencia transfiere su parte a los ayuntamientos. A 29 de marzo, 29 de marzo; 29 de marzo, es decir, más de dos meses después de que la Generalitat haya anunciado el plan y más de dos meses después que se haya transferido el dinero

a los ayuntamientos, la Diputación de Alicante no es que aprueba las transferencias, sino que aprueba que va a iniciar el proceso para transferir. Por cierto, un proceso que aún está en plazo de alegaciones. Es decir, la Diputación de Alicante no ha transferido ni un duro, ni un duro, a los ayuntamientos.

Aquí podemos hacer un juego de malabares, podemos intentar confundir a la ciudadanía, pero hay que decidir, y los partidos políticos se tienen que posicionar a este respecto. Porque esto no es solo culpa del Partido Popular, también es de aquellos que gobiernan con ellos en la Diputación de Alicante. Porque ¿qué se exige cuando no se está transfiriendo, cuando los ayuntamientos –aquí tengo un alcalde que me lo acaba de confirmar– no han recibido ni un duro por parte de la Diputación de Alicante?

Aquí no se está adelantando ni pagando el dinero del *confirming*, ¿sabe lo que se está adelantando, señor *conseller*? El dinero que debería haber transferido la Diputación de Alicante a los ayuntamientos. Eso es lo que los ayuntamientos están teniendo que adelantar para poder pagar a los hosteleros y a aquellos que están afectados por la crisis de la COVID.

Porque de eso se trata. Aquí hay partidos políticos, fíjese, que gobiernan con la derecha en ayuntamientos, porque evidentemente son derecha, o más derecha extrema..., por ejemplo Alicante, por ejemplo Torreveja, por ejemplo Orihuela, por ejemplo Santa Pola, por ejemplo el Campello, por ejemplo Mutxamel... Todos estos ayuntamientos no han pagado las ayudas y se creen que pueden confundir a la ciudadanía haciéndoles creer que es culpa de la Generalitat Valenciana. No, no; disculpen. La Generalitat Valenciana ha transferido su dinero. Los ayuntamientos donde está gobernando la izquierda, donde está gobernando el Partido Socialista, están teniendo que adelantar el dinero que no está siendo transferido por la propia Diputación de Alicante.

Y el problema no es que esto sea un problema, por decirlo así, para el ayuntamiento, para el político. Con esto lo que pasa es que la derecha está liquidando la hostelería en la Comunitat Valenciana, están liquidando la hostelería porque este país no les importa nada. Porque no les importan sus gentes, porque prefieren hacer política de todo, hasta de lo más necesario, como es que los negocios que están padeciendo el COVID, que están sometidos a restricciones de movilidad, no puedan pagar, no puedan trabajar y no pueden pagar los sueldos a los trabajadores. Eso es lo que está dispuesta a hacer esta derecha.

Y vienen aquí a confundirnos, a intentar confundirnos, mejor dicho, a intentar decirnos o a explicarnos que si el *confirming* tiene coste, que si la Generalitat no está haciendo su trabajo... Únicamente hay que revisar los datos. En esta época de populismo, de falta de asunción de responsabilidades, hay que ir a los datos, hay que ir a las publicaciones. Y lo que nos están diciendo es que donde gobierna la derecha, con el Partido Popular a la cabeza, están boicoteando, boicoteando las ayudas y perjudicando y liquidando a la hostelería, al turismo y a uno de los sectores más importantes para la Comunitat Valenciana. Esa es la verdad.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Muñoz.

Pues a continuación, señor *conseller*, señor Soler, tiene usted tiempo ilimitado para su intervención. Cuando usted quiera.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltíssimes gràcies, senyora presidenta.

Moltíssimes gràcies a tots els que hagen intervingut perquè em permetran a mi, diríem, aclarir coses que crec que són importants per a l'opinió pública valenciana.

En primer lloc, no es poden repetir, perquè encara que sé que les seues intervencions estan pensades per a les xarxes socials al marge del debat, vull dir, repetixen una cosa mil vegades encara que siga mentida perquè mil vegades estiga en les xarxes socials..., doncs què vols que li faça, jo no puc fer res, el debat no es fa ací. S'intenta crear un estat d'opinió sobre la base de suposades veritats que ara vaig a demostrar que són falsetats absolutes.

Primera qüestió. Ha començat el senyor Ibáñez dient: «sí, sí; vosté diu que vol vindre ací i resulta que només ha vingut una sola vegada per a explicar allò de les execucions pressupostàries». Sí, sí, clar que sí. Perquè, a diferència del que passava abans, nosaltres hem obert una cosa que es diu el visor pressupostari, on qualsevol ciutadà valencià, només apretant un botó, sap exactament quina és l'execució pressupostària en cada moment. Un pas qualitatiu important. Sis tocs d'això, evidentment, és superior a que jo haja de vindre cada tres mesos a explicar l'execució pressupostària.

Però, clar, això, en el retall que farà i enviarà a les xarxes socials, no explicarà açò que acabe d'explicar. I, per tant, la gent que li seguix en les seues xarxes socials creurà que estem fent ocultació o falta de transparència. Transparència absoluta, absoluta, però si és que no tenim res que amagar. Eixe és el quid de la qüestió. A diferència d'altres moments, este govern no té res que amagar. I, per tant, la transferència és evidentment una arma al seu favor. En Generalitat Oberta, visor pressupostari, un botonet i saben vostés l'execució pressupostària al dia.

Vostés ja ho saben, el senyor Ibáñez ho sap de sobra, però, en fi, jo porte ja sis anys ací, en fi, fent uns debats que són absolutament surrealistes, perquè no servix per a res la clarificació de les coses. Vosté acaba de dir allò del *confirming* amb cost... És que no és veritat. Va ser un error d'una entitat bancària el primer dia, que es va solucionar en seguida. Perquè hi havia una diferència entre les transferències que es feien a les entitats privades i les entitats públiques. Les entitats privades 0,9, les entitats públiques 0. I es va reparar en seguida. I trauen el paperet del primer dia, quan no s'havia reparat el tema... Escolten vostés, ja sé que no ho explicaran en les xarxes socials i en la seua intervenció, però jo li ho explique. És que això fou això.

És que em parla de pobles. Vilavella, per exemple. Vilavella, que no han arribat... 47.760 euros de l'oficina 3058, de l'oficina de Cajamar, transferència feta... (*Veus*)

La senyora presidenta:

Señor Ibáñez, no puede entrar en diálogo con el *consejler... (Veus)* Señor Ibáñez. No puede entrar en diálogo con el *consejler*, por favor.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

En fi, Jo, la veritat, li he intentat explicar que, a pesar de la lentitud consubstancial a la garantia jurídica que les administracions de caràcter napoleònic, per dir-ho d'alguna manera, continental, la francesa, l'espanyola, etcètera, que heretem una situació de no agilitat i que és una cosa, és un gran repte que tenim totes les administracions públiques espanyoles, totes..., evidentment, nosaltres hem intentat fer les dreces legalment factibles perquè aquells que estan patint la crisi, i com ha dit molt bé el senyor Martínez, nosaltres vam fer front a la crisi com la primera comunitat autònoma, ja en març, abril de l'any passat, la primera, la que més ajudes als autònoms... Ací estàvem per més de cinquanta milions, en Madrid set milions, per exemple, per posar un exemple, ja en aquella època.

Però, clar, és que la crisi ha sigut més llarga del que... en fi, del que ens haguera agradat. I, quan en gener la Generalitat crea unes condicions encara més dures, per motius sanitaris, òbviament, per salvar vides, aleshores..., a justament als llocs on hi ha contacte social, que és on es donen els contagis públics, que són els bars, les cafeteries, etcètera, i s'han de tancar, s'han de prendre mesures més restrictives, aleshores conscientment i coherentment du a terme noves ajudes, noves. Noves. Noves, a més a més de les que ja s'havien fet.

I este és el pla Resistir, senyors i senyories. Eixe és el pla Resistir: noves ajudes d'acord amb les noves restriccions que la Generalitat va fer per raons de caràcter sanitari. També acabem sent la pionera de totes les comunitats autònomes i la que més diners ha entregat. I, evidentment, ens haguera agradat ajudar més? Sí. Però d'on ixen els diners, senyories de la dreta, que estan parlant tots els dies de baixar impostos... A vore, o volen *a* o volen contra *a*, perquè les dos coses alhora no poden ser.

Els diners públics, que són diners del contribuent, no són ni d'este conseller ni de ningú, són del contribuent, són limitats, a no ser que vostés vullguen que la pressió fiscal cresca moltíssim. I com que són limitats i n'hi han moltes altres necessitats, desgraciadament no podem ajudar tot el que podem i fem el que podem, en el cas que ens ocupa, la comunitat autònoma que més ha ajudat d'Espanya.

Bé, no sé, ho estic dient en valencià, però podria dir-ho en castellà i tal volta inclús en francès o en anglés, però la veritat és que està molt clar, els diners públics són limitats i intentem pal·liar el tema. I espere que, quan parlen d'estos temes, no comminen l'idea esta repetitiva de que cal baixar impostos, perquè aleshores sí que no tindriem ni capacitat per a fer estes determinades ajudes.

En fi, ja dic, quan s'utilitza el tema del *confirming* no sé si és més greu no saber que és el *confirming* o saber-ho i dir el que estan dient. És que no sé el que és més greu, eh? De

tota manera, sí que és interessant... Tarde e insuficiente. Ah, caram. «Tarde». Ho vam fer ja en abril de l'any passat, i hem continuat. Tot el fons COVID que vam donar l'any passat es va anar anant cap a les ajudes a temes que eren peremptoris en aquell moment, que eren temes, diríem, sanitaris i educatius. Però, atenció, saben vostés el que va passar l'any passat? Vam aconseguir del ministeri d'hisenda que avancara més de 3.500 milions de liquiditat per a la part dura de la crisi, que fou, com saben vostés, el mes d'abril i el mes de maig. I vam poder pagar a proveïdors, que era la millor ajuda que podíem fer a les empreses: pagar als proveïdors. Perquè (*inintel·ligible*) ... i havíem aconseguit ajudes.

Per tant, la panòplia d'ajudes que s'han fet, de tot tipus i condició, han anat acompanyant l'actuació d'este govern al llarg de la crisi, i el pla parèntesis és el que és nou, el que suma l'any 2021. Però és que, a més, avui mateix està ja explicitant-se un nou programa d'ajudes, que venen directament del pressupost del Govern d'Espanya, que gestionarem nosaltres, que a nosaltres ens correspondran 647 milions. 647 milions a més, compatible, sumant a tot el que estic dient.

I en el cas de l'oci nocturn, que torne a repetir, estem parlant que poder sol·licitar-ho es va acabar en el propi mes actual, es tracta una miqueta de ser el més ràpid possible i sumar ajudes. Per descomptat que ho estan passant fatal, si és que som els primers conscients d'això i ens agradaria ajudar més, i fer-ho més ràpidament..., però si és que un dia ens diuen que som lents i al dia següent ens critiquen que canviem la normativa per a fer-ho, el tema..., un tractament i una gestió més ràpida. És que clar, és que cada dia es diu una cosa.

Efectivament, tenim una normativa que cal respectar. Una normativa que és molt conscient de la garantia jurídica. Nosaltres no volem alterar la garantia jurídica, però volem ser també eficaços. I, en eixe sentit, esperem que tots els canvis normatius, que passaran per ací, per cert, un decret llei que passarà pròximament per ací, es tracta justament d'aconseguir en general, però sobretot amb els fons europeus, que és una part important de les ajudes que encara vindran, que encara no hem apuntat però que estan ahí, puguen realitzar-se amb la major velocitat possible.

El pla Parèntesi... això és una part, una part del pla Resistir. De 160 milions, 100 aportats per la Generalitat. Escolten vostés, nosaltres, gràcies a la garantia jurídica que ens donava el decret llei, nosaltres no vàrem demanar la situació de la hisenda municipal per a poder condicionar l'ajuda. Vàrem donar a tots els ajuntaments. Els ajuntaments, fent ús de les seues competències, hauran distribuït les ajudes. Perquè qui coneix millor el teixit productiu, el teixit empresarial que el propi ajuntament?

I per què uns ajuntaments..., el dia 11 de febrer el regidor d'hisenda de l'Ajuntament de València, que no és un ajuntament xicotet, no? És un ajuntament prou gran, no? I estava ja requerint eixos fons del *confirming*, Borja Sanjuán, tinc ací el document... Com és possible que l'ajuntament més gran que tenim l'11 de febrer ja estava tramitant tot això i hi han ajuntaments, en la província d'Alacant sobretot, que encara no ho han fet? A sant de què? Que el problema no el sentixen amb la mateixa intensitat? Doncs segurament que no. Què volen dir, com deia el senyor Muñoz, què volen dir que la culpa és de la Generalitat? Vostés diguen el que vullguen,

però hi ha exemples que hi han ajuntaments que sí que ho han fet i altres que no ho han fet. I tots estaven en les mateixes condicions. En les mateixes condicions.

Per tant, fets i no paraules. I el fet que explica que una administració està a favor de les ajudes als sectors més afectats és actuant amb diligència. Si passen dos mesos i no s'ha ajudat, és que algú no té tanta sensibilitat. Dic jo que deu de ser així.

Després, senyora Massó... Ja m'agradaria tindre més recursos, però és que vostés estan demanant que baixem impostos, no és veritat que estan dient això? Bé, doncs, o una cosa o l'altra, perquè això no ix del cel, eixos diners no cauen del cel. Eixos diners cauen o dels nostres impostos o dels impostos dels nostres fills i dels fills dels nostres fills en forma de deute, no cauen del cel. Perquè els diners públics venen de la butxaca dels contribuents. Però amb totes les ajudes s'ha de fer d'esta manera, per tant, hem de ser coherents amb les nostres explicacions.

I parlem de préstecs? Parlem de préstecs. Parlem de préstecs. És a dir, que ha sigut una via eficaç, que, com acabe de dir, han demanat 4.000 empreses, en molts casos amb un 30 % d'ajuda directa, diners que no hauran de retornar del préstec... Per què no ho explica en la seua agenda això? I que és només una part del pla Resistir i del pla Paréntesi, la resta de la qual és complementària, per cert. Són ajudes directes.

I ara vindran més ajudes directes, amb eixos 647 milions que vindran ja mateix des del Govern d'Espanya. A més a més, sumant. Convençuts que no serà suficient, si és que som els primers que ho sabem; però, ho acabe de dir, hem de ser coherents amb el nostre ús dels diners públics.

Per tant, jo, torne a repetir, estic encantat d'haver compartit ací, d'estar compareixent ací, perquè m'han permès parlar d'estes coses amb esta sensació de tranquil·litat que dona ser transparent, haver sigut el més diligent possible, ajudar tot el que pugam i requerir sensatesa i coherència amb la seua simplicitat.

I, per favor, ja sé que a mi no em ficaran en els seus vídeos que repartixen per ahí, però tinguen en compte que repetir moltes vegades una cosa no vol dir que siga certa. I jo crec que en este parlament, en què ha canviat una miqueta el to de les intervencions, pensant en les xarxes socials més que en el debat autèntic, moltes vegades es repeteixen moltes coses perquè la gent que puga tindre accés a eixes xarxes socials crega que, com que es diu tantes vegades, serà veritat. No ho és.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Soler.

Pues empezamos con las réplicas. En primer lugar, el Grupo Parlamentario Popular, por 3 minutos tiene la palabra el señor Ibáñez. Cuando usted quiera.

El señor Ibáñez Bordonau:

Sí, muchas gracias.

Señor Soler, visto su final, le sobra ironía y le faltan argumentos. No ha contestado absolutamente a ninguna de las cuestiones que le he planteado, se las reiteraré.

Por cierto, la obligación de venir aquí es un mandato estas Cortes, emanado de estas Cortes. Si usted el venir aquí lo sustituye por el *botonet*, me parece muy bien, pero usted tiene la obligación de venir y comparecer trimestralmente ante los representantes de los valencianos para dar cuenta. Y usted nos quiere hacer apretar un botón en lugar de venir aquí a interpelarlo.

Pero bien, dicho esto, le vuelvo a preguntar, le vuelvo a preguntar. Usted ha dicho, y me parece interesante, lo he copiado: «El plan Paréntesis es part del plan Resistir», ha dicho y reitera. *Es part*, sí. Yo le he venido aquí a interpelar del pago del plan Resistir, no solo del plan Paréntesis, del plan Resistir, en su totalidad. Usted solo se ha centrado en el plan Paréntesis y como solo se ha centrado ahí, voy a abordar un poco este tema y luego abordaremos los otros.

Le reitero, de las 229 transferencias a ayuntamientos que dice que ha realizado, ¿me puede decir el importe? Se lo he dicho antes, le he dicho: «Apúnteselo». Porque usted, que es un transparente nato, sabía que no me lo iba a contestar. De las 229 transferencias que ha hecho, ¿me puede decir el importe?

Y, de los 297 *confirmings*, ¿usted asegura, asegura, da su palabra aquí, que todos son sin gastos, señor *conseller*? Yo le digo que no. Y no es una entidad, señor *conseller*, y no voy a hacer publicidad de las entidades. Le digo que tengo *confirmings* de al menos dos entidades, de dos entidades distintas con gastos. Con gastos, además, diferentes, tipos de interés diferentes. Y cantidades importantes.

Claro, usted no le va a pasar un *confirming* con gastos al Ayuntamiento de Valencia ni a un ayuntamiento socialista. Tengo la absoluta seguridad de que eso no es así. Porque ustedes con el plan Resistir lo que han buscado es enemigos, no soluciones. Confrontación, que es lo que usted está haciendo. Porque dice una verdad absolutamente a medias.

Por lo tanto, reitero, dígame, de las 229 transferencias a ayuntamientos, ¿cuál ha sido el importe? ¿Y el resto de *confirmings*? Cuánto ha sido, lógicamente. Y si me da su palabra de que han sido todos sin gastos.

Si usted solo se ha centrado en eso, yo le pregunto: ¿las ayudas al ocio nocturno las ha pagado ya? ¿Las ayudas al cese de actividad las ha pagado ya? ¿Las ayudas a los autónomos las ha pagado ya? ¿Ha pagado algo, señor *conseller*? Reitero, venía a eso. Porque ¿de dónde viene ese dinero, señor *conseller*? Yo le dicho que no lo tenía y, efectivamente, usted no lo tenía. No lo tenía ese dinero.

Porque ese dinero, todavía hoy, está haciendo lógicamente las modificaciones correspondientes, pero no porque le viene el dinero, sino para preparar cuando le venga, porque viene por fondos europeos todos. Por los fondos europeos que el Gobierno de España se apresuró, y usted a aplaudir...

el 28 de diciembre usted dijo que ya nos venían. El presidente, en la sesión de control última que hubo aquí, dijo: «Hem rebut...» Han rebut què? No han rebut res! No ha venido un euro de los 1.254 millones.

Pero es más, mire, respuesta parlamentaria del Gobierno de España, alguna validez tiene. Lo que nos ha dicho, lo que dice en esta respuesta es que, cuando se apruebe, que no pone fecha, lo que se recibirá será el 11 % en 2021. El 11 %. Y usted ya está vendiendo que «hem rebut 1.254 milions». Mentira. Mentira. En 2021 vendrá el 11 %, y usted ha comprometido todas y cada una de las órdenes de ayudas, todas y cada una de las órdenes de ayudas, a ese fondo europeo. ¿Quién falta a la verdad, el diario oficial, señor Soler, o usted? ¿Los secretarios de los ayuntamientos o usted? ¿Los certificados bancarios o usted, señor *conseller*?

Le he dicho que le sobra ironía y le faltan argumentos. Porque usted, señor Soler, es sin duda uno de los grandes problemas que tiene esta Comunidad Valenciana.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Ibáñez.

A continuación, por 3 minutos, tendrá la señora Massó la palabra. Cuando usted quiera, por el grupo Vox.

La senyora Massó Linares:

Muchas gracias, presidenta.

Bueno, en realidad tampoco ha respondido a nada de lo que nosotros le habíamos planteado, también es cierto que, como usted se ha puesto a hacer un anuncio, pues yo le he querido recordar en qué consistía de verdad ese anuncio. Usted nos ha contado una historia, yo creo que estaba un poco explicando la realidad.

Porque nosotros también..., usted ha dicho que quería aclarar cosas a la opinión pública, bueno, pues nosotros también queremos ayudar a esos sectores a que aclaren cosas a la opinión pública. Porque esos sectores son los que nos están transmitiendo, como tienen ahora, he dicho antes, la acampada del ocio nocturno, esos sectores son los que nos están transmitiendo la realidad, y es que no están cobrando. Sectores como el sector del taxi también nos están transmitiendo que lo están pasando francamente mal. Los sectores del transporte regular y discrecional, ya veremos qué ayudas se implementan para ellos.

Vamos a ver, lo del ocio, la hostelería, la restauración... Ya no vamos a incidir más en eso. La situación es muy dramática. Aún estamos esperando los estudios que nos han asegurado por activa y por pasiva en esta cámara que esos estudios hacían necesario cerrar el comercio y la hostelería. Aún estamos esperando esos estudios. Porque, por esa misma regla de tres, tendría que haber estudios para cerrar el metro, el autobús y otras tantas cosas. No tenemos un solo estudio científico que nos hayan presentado en esta cámara que avale el cierre del comercio y de la hostelería.

Y dice «es que hemos tenido que tener unas condiciones restrictivas muy importantes y tenemos ahora estos datos». Vale, pues la provincia con mejores datos es Albacete y la hostelería está abierta hasta las once de la noche y el toque de queda es hasta las once de la noche. Y el comercio está abierto. No nos cuenten más historias, porque ustedes vienen aquí a contarnos historias.

Dice que nosotros queremos bajar impuestos. Claro que sí, es que dice que tenía que ser o *a* o *a*. No, puede ser *a* y *b* a la vez. Se pueden bajar impuestos, siempre y cuando se deje de despilfarrar, se recorte el gasto político innecesario. Mire, solamente a lo mejor con À Punt, la *conselleria* de transparencia y alguna que otra cosilla más, ya podríamos prescindir del impuesto de patrimonio en esta comunidad.

Cinco millones en asesores a lo largo de los cuatro años de la legislatura serán veinte millones a lo largo de la legislatura. Desde que están gobernando, el sector improductivo ha aumentado en 700 millones de euros, 40 % en gastos de personal. ¿Me va usted a decir que tiene que ser o recortar gasto social o recortar impuestos? No, se pueden bajar impuestos manteniendo el gasto social si los que se recortan son ustedes y su gobierno.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Massó.

A continuación, por 3 minutos, tiene la palabra el señor Gracia por el grupo Ciudadanos para su réplica. Cuando usted quiera.

El senyor Gracia Calandín:

Gracias, presidenta.

Mire, *conseller*, usted ha hablado en su intervención de que el plan Resistir es una continuación de una reacción sostenida en el tiempo. Y contestando me dice: «No, es que ya en abril del 2020 pusimos en marcha medidas». Sí, a mí me hubiera gustado, por ejemplo, que los 57 millones de euros, que solo llegaron a uno de cada tres de los solicitantes, hubieran sido verdaderamente una reacción sostenida en el tiempo y durante todo el segundo semestre del año 2020 se hubieran seguido manteniendo esas ayudas, porque se quedaron mucha gente fuera.

Y yo, ya se lo he dicho en alguna intervención, al final caer en la autocomplacencia, yo creo que ustedes caen con frecuencia en la autocomplacencia, al final una de las consecuencias que tiene es que llevan una falta de previsión y planificación a la hora de la toma de decisiones que caen en esa miopía que solo la izquierda cae, que es «vamos a poner unas restricciones en enero y a continuación sacaremos un plan de ayudas que tardará tres o cuatro meses en ponerse en marcha». Pues bueno, si ustedes fueran capaces de anticiparse y prever las restricciones que van a poner en marcha, pues las ayudas no llegarían.

Y se lo he dicho, justo un mes antes habíamos aprobado unos presupuestos. Nosotros, desde el mes de abril, llevábamos diciendo que hacía falta plantear los presupuestos desde un punto de vista de presupuestos en base cero, donde se tuvieran en cuenta los diferentes escenarios de evolución de la pandemia.

Las ayudas del plan Resistir al sector de la cultura festiva se aprobaron aquí el 10 de marzo del 2021. El 10 de marzo del 2020 es cuando se acabó con la Magdalena y con las Fallas como consecuencia del COVID, un año entero hasta que se han articulado ayudas para estos sectores afectados. Hoy me dice: «No, el ocio nocturno, bueno, llegarán...». Mire, yo en el mes de septiembre traje una propuesta de resolución a estas Cortes. En el mes de octubre, le pregunté a usted por el ocio nocturno, me dijo: «No, ya está todo controlado. Tenemos una mesa de diálogo con el sector». A continuación, una PNL que trajimos en la comisión. A continuación, enmiendas en los presupuestos. Y llegamos y hoy, 16 de abril de 2021, el ocio nocturno, por mucho que se empeñen otros, está acampado en la puerta del Palau de la Generalitat, porque la culpa de que no le lleguen las ayudas al ocio nocturno es del Botànic, evidentemente. Siete meses después.

Mire, la Dirección General de Comercio. No se entienden unos presupuestos mantenidos en el año 2020, en este proyecto de ley que ustedes recogen, donde en la Dirección General de Comercio dentro tenemos el pequeño comercio y tenemos el sector de la artesanía. Esa es la ayuda mantenida en el tiempo que ustedes han puesto en marcha a lo largo del 2020.

Y, mire, no quiero terminar sin una reflexión. Usted, el 25 de febrero, nos decía que el plan Resistir era dinámico y adaptativo y yo le preguntaba por el pequeño comercio. Han pasado dos meses, no sabemos nada de las ayudas al pequeño comercio. Ese es un claro ejemplo de la falta de dinamismo y de la falta de adaptación de este plan.

Y, mire, un último consejo. Por repetir muchas veces una cosa no se convierte en realidad, tiene usted toda la razón. En Andalucía, 732 millones en su propio plan Resistir. Usted dice, una y otra vez, que somos la comunidad autónoma que más ayudas hemos sacado, y no es cierto.

Moltes gràcies, presidenta.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Gracia.

¿Hay algún grupo más que quiera hacer réplica? No hay ningún grupo.

Señor Soler, tiene usted 3 minutos para concluir su comparecencia. Muchas gracias.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies.

Efectivament, senyor Ibáñez, he vingut ací a parlar de l'àrea de la meua competència parlamentària, que és l'àrea de presidència i l'àrea d'hisenda. I, per tant, no només he parlat del pla Parèntesi, sinó també he parlat dels préstecs Horeca, dels 18 milions de les ajudes al turisme i els 8 milions de l'oci nocturn, que, per cert, la finalització del termini de presentació de sol·licituds fou el 2 d'abril. 2 d'abril, 2 d'este mes. I, per tant, la previsió de pagament serà a finals d'este mes, com a màxim a principi de maig. Per tant, sí que li estic dient això.

I, sobretot, hi ha una cosa... (*Rialles*) És que em fa moltíssima gràcia, diu: «lo del botonet». Escolte vosté, és que amb el botonet vosté té la informació i pot passar ací les preguntes parlamentàries que li done la gana, el debat que li done la gana, la interpel·lació que li done la gana, la compareixença que li done la gana... Ahí té la informació i això no li exclou que vosté plantege els debats, però si no té la informació, evidentment, no pot fer el debat. Per tant, el que hem fet és propiciar la transparència i, sobretot, als grups de l'oposició. Per tant, «lo del botonet» no ho torne a repetir, perquè això vol dir falta de treball per part de vostés, no per falta de capacitat de poder debatre ací.

Clar, és que no sé el..., vostés han de mirar bé la legislació. Vull dir, React, la manera de consignar React, una cosa és el *devengo*, que és el dret, i una altra cosa són els pagaments. Els pagaments presentant les factures, presentant l'activitat. Cada manera d'ajudar té una manera de tramitar-se, i el que no podem és uniformar-ho tot perquè una cosa són els fons europeus, altra són els fons no reemborsables del Govern d'Espanya, etcètera, etcètera.

Li ho dic solemnement, senyor Ibáñez: no hi ha cost en cap *confirming*. I, si ho diu vosté ací, haurà de demostrar-ho. Haurà de demostrar-ho. Perquè no és veritat. Li ho dic amb tota solemnitat, no hi ha cap cost per a una entitat pública com ben clar ha quedat dit. Per tant, el que toca és intentar ajudar.

A mi m'agradaria que les intervencions..., no som auto-complaents, senyor Gracia, no, no; perdone. El que passa és que el govern ha d'explicar les coses davant este tracte de confondre la gent, i nosaltres hem d'explicar les coses. D'autocomplaença res. Escolte vosté, este crisi que estem passant, esta crisi que estem passant, que hem d'estar modificant plantejaments cada dia perquè cada dia la pandèmia evoluciona d'una manera determinada, que no afecta els polítics a la gent que estem ahí, que som els últims. Comença pels científics, comença pels metges, comença per aquells que estan ahí, que van modificant les coses. I seria terrible, terrible, perquè seria ja de profetes o seria d'una situació absolutament incomprensible que nosaltres poguérem programar les coses i no adequar-se a la situació. Per tant, estem actuant de la manera més adequada possible, d'acord amb les circumstàncies que estem vivint, que són absolutament canviants.

I dic una cosa. És que no han acabat les ajudes. Les ajudes, l'any passat, foren bàsicament de caràcter transversal. És a dir, a totes les empreses o autònoms que tingueren un determinat problema es plantejava, i eixiren 57 milions, que foren insuficients. Sap quants en foren en Madrid, que és on vosté governa, o governava? Set. Set. Li ho torne a dir? Set. Serien poques ací, són poques, jo crec que 57 no era suficient. Però set jo crec que són més insuficients encara.

Per tant, jo crec que els debats han de ser propositius, des del meu punt de vista, en un tema delicat com aquest. Hi ha altres temes en els quals podem dir-nos fins del mal que hem de morir, però, en este tema, que estem parlant de situacions extremes, on hi han autònoms que tenen problemes per a arribar a final de mes, on hi ha pimes que han hagut de tancar, on la imaginació és poca per a poder ajudar, nosaltres hauriem de fer pinya entre tots. Jo sempre ho he dit, el que passa és que, evidentment, diríem, hi han altres interessos de caràcter partidista.

Per què uns ajuntaments han ajudat i altres no? I fas el llistat i, ostres, fa una olor a partidisme... Com és possible que inclús, en una situació com esta, el partidisme s'impose? Com és possible? On està la sinceritat dels polítics que parlen d'ajudar aquells que tenen problemes?

Senyories, jo intente clarificar les coses, ho intente, de veritat. Senyora Massó, ho faig amb la major transparència possible, des del convenciment que no podem arribar a tots els llocs. Per tant, autocomplaença en absolut, però que posem la millor intenció que podríem compartir amb vostès per a intentar fer front a una situació inèdita en la història d'esta generació, fa cent anys que no passàvem per una situació com esta.

Crec, senyories, que seria bona hora que deixàrem els interessos partidistes a banda i férem pinya per a ajudar la nostra gent.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Soler.

Pues con esto terminamos la comparecencia del *conseller*, al que agradecemos que hoy haya estado aquí. Y vamos a darnos unos minutos para que pueda salir y le despedimos, y continuamos con el punto número 6. Gracias. *(Pausa)*

Proposició no de llei sobre la realització d'un estudi comparatiu de política fiscal, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE números 15.318 i 31.144, BOCV 141)

La senyora presidenta:

Bien, pues continuamos con el punto 6, donde, salvo que me digan otra cosa, es una proposición no de ley sobre la realización de un estudio comparativo de la política fiscal, presentada por el grupo Ciudadanos, y hay una enmienda del Partido Socialista, que entiendo se mantiene y que no hay ningún tipo de cambio en ese sentido para tenerlo en cuenta.

Por tanto, empezamos con 6 minutos para el grupo Ciudadanos. El señor Woodward tiene la palabra. Cuando usted quiera.

El senyor Woodward Poch:

Sí. Buenos días.

Bien, creo que la exposición de motivos de nuestra PNL yo creo que es bastante clara y transparente. Nuestra *comunitat* lleva demasiados años, yo creo que podríamos decir que nace ya con una situación financiera deficiente, provocada por un sistema de financiación pues injusto y que ningún gobierno, ni del Partido Popular ni del Partido Socialista, ha sido capaz de solucionar. Más bien diría que ha sido..., o bueno, que no han querido solucionarlo. Y además no solo un problema única y exclusivamente de esta *comunitat*, de la Comunitat Valenciana.

Este 2020 hemos cerrado con una deuda de 50.800 millones de euros, pese a que el Gobierno de España, hay que decir la verdad, ha inyectado fondos, pero también es verdad que parecemos un pozo sin fin en el tema de la deuda. Por tanto, creemos que es primordial que se reforme el sistema de financiación. Y la verdad es que, visto también lo que ocurrió ayer en el congreso, pienso que es algo que, desde mi punto de vista, deberíamos avergonzarnos como políticos, de no haber llegado a un entendimiento tras siete años de un sistema de financiación caduco.

Se han hecho innumerables informes ya de la mala financiación de la Comunidad Valenciana, en los que todos constatan que España tiene un sistema de financiación que beneficia a unas comunidades y que perjudica a otras. Partimos de dos sistemas de financiación distintos, que otorgan una autonomía tributaria distinta a los territorios.

Uno de los sistemas recauda sus tributos y ceden parte de esos ingresos al estado, pero el otro, el de la mayoría las autonomías, como es la Comunidad Valenciana, pues dependemos de tributos propios, de los tributos cedidos y también de las transferencias para financiar nuestra autonomía. Y de ahí la gran problemática con la que nos encontramos, un sistema de financiación erróneo, con un *status quo* de ciertas autonomías que no quieren perder nada y unos servicios públicos fundamentales que los ciudadanos no reciben de la misma manera según el territorio en el que vivimos.

Sí que es verdad que podríamos estar hablando del *dumping* fiscal de unas comunidades frente a otras, o de una competencia leal o desleal, según como se mire o el punto de vista o como lo enfoquemos, según el funcionamiento del sistema tributario de estas autonomías. Pero lo que está claro es que las comunidades autónomas disponen de sus propias herramientas fiscales para actuar de una forma u otra, ya que la ley es la que se lo permite. Las reglas de juego, desde nuestro punto de vista, deben ser claras para todos desde un primer momento: igualdad, equidad, transparencia, suficiencia, corresponsabilidad, solidaridad, pero también responsabilidad.

Nuestra propuesta no trata de plantear elegir un modelo fiscal para nuestra comunidad o mantener el que tenemos. Es verdad que todos estamos pidiendo unos impuestos justos, pero también es verdad que cuando se habla de bajar impuestos podríamos pensar que es que se está pagando mucho por lo que está recibiendo, por ejemplo. Cuando nos quejamos que Madrid juega con ventaja con el resto de las autonomías, tampoco tendríamos que olvidar que Madrid